

[K. Axel Nielsen.]

Jeg skal ikke nu, da vi ikke kan gøre disse lovforslag færdig i denne samling, knytte bemærkninger til de enkelte satser, hvoraf nogle, måske endda de fleste, kan synes rimelige. Det er godt, at vi nu til næste år får en reform af denne lovgivning, og jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken til lovforslagenes behandling i et udvalg.

Langkilde: Den højtærede finansminister er nok ikke vant til, at der knytter sig glædelige forventninger til afgiftslovforslag, som han fremsætter; men det er ikke desto mindre tilfældet for det lovforslag om retsafgifter, som vi behandler i dag. Forventningerne til en forenkling og rationalisering på dette område har været store, og de opfyldes med det fremsatte lovforslag og det dertil knyttede lovforslag om ændring af forskellige bestemmelser, som er fremsat af justitsministeriet. Arbejdet med disse problemer har stået på i en meget lang årrække; nogle af bestemmelserne hidrører fra sportelreglementet af 1814, og senest i det udvalg, som blev nedsat i 1949 og sluttede sit arbejde i 1964, har man behandlet problemerne. Der er ingen tvivl om, at det grundlæggende arbejde, som udførtes i udvalget, har været af stor betydning for det endelige lovforslag; men det er glædeligt at konstatere, at der siden 1964 har været arbejdet videre med lovforslaget ud fra et rationaliseringssynspunkt, og at yderligere en række forbedringer er føjet til lovforslaget i dette tidsrum.

Nogle vil måske tænke den kætterske tanke, om man ud fra et rationaliseringssynspunkt ville opnå det største resultat ved simpelt hen at ophæve disse afgifter. Jeg er klar over, at finansministeren ville vige tilbage for en sådan tanke af rent provenumæssige grunde. Det ville selvfølgelig være en arbejdslettelse, men heroverfor må fremhæves det efter min mening fornuftige synspunkt, som hele tiden har ligget til grund for disse afgifter, at det er rimeligt, at de, der påkalder retsvæsenets bistand inden for den borgerlige retsplejes område, medvirker til at afholde en del af de udgifter, som er forbundet med denne retspleje. Samtidig må det fremgæves, at selve afgifterne også efter den stigning, som sker for en række

afgifters vedkommende, er meget beskedne. Jeg tror, det var Voltaire, der sagde, at han blev ruineret to gange i sit liv: den ene gang, da han tabte en retssag, og den anden gang, da han vandt én. Man kan roligt sige, at hvis nogen i Danmark bliver ruineret af en retssag — det kan vi vist også sige til det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen — er det ikke på grund af retsafgifterne, i alt fald ikke efter de satser der foreligger her. Ydermere må man have lov at fremhæve, at der i meget vidt omfang bevilges fri proces her i landet, hvilket også indebærer en fritagelse for afgifterne.

Som en landvinding i lovforslaget vil jeg foruden den sammenlægning af afgifter, som finder sted, nævne de regler, der indføres om en samlet ordning af spørgsmålet om påklagelse af afgørelser om retsafgifter. Endvidere de nye regler om betaling for attester og afskrifter o. lign., hvor man efter min mening har indført noget overordentlig fornuftigt ved reglen om, at finansministeren kan ændre disse betalingsregler uden at skulle til lovgivningsmagten i et så beskedent ærinde. Det er vel et spørgsmål, om man ikke kunne gå videre med det synspunkt i andre tilfælde. I hvert fald er det meget fornuftigt, at det, hvis folk f. eks. ønsker afskrifter af politirapporter, gøres muligt for ministeren på egen hånd at regulere prisen herfor i overensstemmelse med en stigning i omkostningerne.

De nye og forhøjede afgifter i fogedsager vil nok give anledning til en vis overraskelse nogle steder. Jeg tænker her på udpantning for skatterestancer. Selv en mindre skatterestance vil jo blive belagt med en afgift på 30 kr. Det kan synes lidt voldsomt, men er dog efter min mening ganske fornuftigt og fuldt ud berettiget. Med de stigende skatterestancer og med den beskedne strafrente, der betales, er det næsten nødvendigt med et yderligere incitament til betaling af skatterestancer. Man må næsten beklage, at loven på dette område ikke kan komme til at træde i kraft før den 1. april 1969; efter kildeskattens indførelse vil den jo have væsentligt mindre virkeområde med hensyn til skatterestancer.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis medvirken til gennemførelsen af de foreliggende lovforslag.